

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.484/2024/4.

A felperesek:

I.r. felperes, I.r. felperes címe	I. rendű
II.r. felperes, II.r. felperes címe	II. rendű

A felperesek képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda ügyvéd címe1; ügyintéző:	dr. Kummer Ákos
ügyvéd	I-II. rendű felperesek

Az alperesek:

I.r. alperes, alperesek címe	I. rendű
II.r. alperes, alperesek címe	II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe2; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 39.P.21.786/2024/8.

A fellebbezést benyújtó fél: I-II. rendű alperesek

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű felpereseknek egyetemlegesen 12.000 (tizenkétezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A portál internetes portálon 2024. május 24-én 9 óra 40 perckor cikk jelent meg „cikk címe” címmel.

[2] A felperesek a 2024. június 17-én kelt és az I. rendű alperes részére 2024. június 18-án kézbesített helyreigazítási kérelmükben a 2024. május 24-én megjelent „cikk címe” című cikkbeli közlések miatt kérték az I. rendű alperestől helyreigazító közlemény közzétételét. Az I. rendű alperes a kérelemben foglaltaknak nem tett eleget, a megkeresésre nem reagált.

[3] A felperesek keresetükkel kérték, hogy az elsőfokú bíróság kötelezze az I. rendű alperest helyreigazító közlemény közzétételére a következők szerint, „Helyreigazítás: A 2024. május 24-én „cikk címe” címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy az egyéb érdekelt1 kampánystábjának tagjaként leírt egyéb érdekelt2-t a I.r. felperestől II.r. felperes rendelte egyéb érdekelt1 mellé.”

[4] Az alperesek a kereset elutasítását kérték, arra tekintettel, hogy a felperesek által sérelmezett közlés valós. Az alperesek úgy nyilatkoztak, hogy bizonyítási indítványukat a perben előadni nem kívánják. Az alperesek kifogásolták továbbá, hogy a felperesek a helyreigazító közleményt 24 órán keresztül kérték közzétenni az I. rendű alperesi portál főoldalán, holott a főoldalon a cikk címe lényegesen kevesebb ideig, mint 24 óráig jelent meg.

[5] Az elsőfokú bíróság kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül egyrészt az általa szerkesztett portál internetes portálán a 2024. május 24-én „cikk címe” címmel megjelent cikk címe alatt, a szöveg előtt elhelyezve, amíg a cikk a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig tegye közzé; másrészt a portál internetes portál kezdőoldalán 24 órán keresztül az eredeti cikk megjelenési helyével azonos helyen és betűszedéssel önálló hírként, „Helyreigazítás a „cikk címe” című cikk miatt – valótlanul állítottunk a I.r. felperesről és II.r. felperesről” címmel tegyen közzé felhívást, és arra kattintva tegye közzé az alábbi közleményt:

„Helyreigazító közlemény:

A 2024. május 24-én a „cikk címe” címmel megjelent cikkben valótlanul állítottuk, hogy az egyéb érdekelt1 kampánystábjának tagjaként leírt egyéb érdekelt2-t a I.r. felperestől II.r. felperes rendelte egyéb érdekelt1 mellé.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek 127.000 forint perköltséget.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 36.000 forint illetéket az állam javára az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételei számlára az esedékesség napjáig fizessen be. A bíróság tájékoztatja az illetékfizetésre kötelezett II.r. alperes-t, hogy a fizetendő illeték jelen határozat jogerőre emelkedését követő hatvanadik napon válik esedékessé.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdését, a sajtószabadságról és médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 10. §-át, 12. § (1) és (2) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1) bekezdését, (2) bekezdését. Hivatkozott a PK 12., 14. és 15. számú állásfoglalásokra, valamint a 7/2014. (III. 7.) AB és a 23/2019. (VII. 18.) AB határozatokra.

Elsősorban azt állapította meg, hogy a felperes határidőben igényelte a helyreigazítást az alperestől és a keresetet is megfelelő időben terjesztette elő, ezért érdemben vizsgálta a felperesi keresetet.

Bizonyíthatósági teszt alkalmazásával arra a megállapításra jutott, hogy a sérelmezett közlés tényállítás, mert az bizonyítható, miszerint egyéb érdekelt1 propagandastábjába egyéb érdekelt2 az I. rendű felperestől a II. rendű felperes által került kirendelésre. Rögzítette, hogy a kifogásolt tények állításának valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani, ezért az alperesnek kellett azt igazolnia, hogy egyéb érdekelt1 propagandastábjába egyéb érdekelt2-t az I. rendű felperestől a II. rendű felperes rendelte ki. Mivel az alperesek úgy nyilatkoztak, hogy bizonyítási indítványt nem kívánnak előterjeszteni, a valóság bizonyításának hiányában az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperesek által kifogásolt közlés valótlan tényállítás. Ebből következően pedig az I. rendű alperes által közöltek nem feleltek meg a hiteles és tárgyilagos tájékoztatás követelményének, ezért helyt adott a felperesek keresetének, és az I. rendű alperest helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte. A helyreigazítás szövegét a felperesek kérelmének és a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően határozta meg.

Tekintettel arra, hogy az alperesek kifogásolták a helyreigazítás főoldalon való közzétételének időtartamát, elsősorban azt rögzítette, hogy az alperesek e vonatkozásban sem terjesztettek elő bizonyítási indítványt és azt sem közölték, hogy álláspontjuk szerint mennyi ideig volt az érintett közlemény elérhető ezen a helyen. A felperesek által csatolt iratokból ugyanakkor azt tartotta megállapíthatónak, hogy a cikket 2024. május 24-én 9 óra 40 perckor helyezték el a főoldalon és ott még a következő nap 14 óra 37 perckor is elérhető volt. Ezen túlmenően leszögezte, hogy a helyreigazítás 24 órán keresztül történő közzététele követi az olvasói

szokásokat és biztosítja annak reális lehetőségét, hogy a hírportál látogatói értesülhessenek az alperes helyreigazítási kötelezettségéről. A 24 órás időtartam – megítélése szerint – olyan átlag, ami a tapasztalatok alapján szükséges és elégséges is ahhoz, hogy az eredeti írást olvasók a helyreigazítás tényéről és tartalmáról értesülhessenek.

A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése, 499. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján határozott és perköltség megfizetésére a II. rendű alperest kötelezte.

Az illeték megfizetéséről a Pp. 101. § (1) bekezdése, 499. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján döntött.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az I. és II. rendű alperesek nyújtottak be fellebbezést, melyben kérték az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a helyreigazítás közzétételi idejének 5 órára való leszállítását és a felperesi perköltség 50.000 forint + áfa összegre mérséklését.

Kifejtették, hogy az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben a perben sérelmezett közlés valótlan tényállítást nem tartalmazott, ezért helyreigazításnak nem volt helye.

Előadták továbbá, hogy a 24 órán keresztül való főoldali közzététel nem elégíti ki azt a jogszabályi követelményt, mely szerint a helyreigazítást a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben kell közzétenni. A főoldalon a cikkek címei legfeljebb néhány óra időtartamban jelennek meg, ezért a döntés nem áll összhangban a jogszabályi követelményekkel.

Az elsőfokú bíróság által megítélt perköltséget túlzott mértékűnek minősítették, mert az megítélésük szerint nem áll arányban a kifejtett ügyvédi tevékenységgel, mivel az ügy megítélése egyszerű volt és a felek között hasonló tényállás mellett már több eljárás is folyamatban volt. Utaltak arra is, hogy a bírói gyakorlat, még a perbelinél több ügyvédi munkát igénylő ügyekben is alacsonyabb ügyvédi munkadíjat állapít meg.

[7] Az I. és II. rendű felperesek fellebbezési ellenkérelmükben kérték az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a II. rendű alperes perköltségben marasztalását.

Előadták, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta és jogszabálysértés nélkül hozta meg döntését.

Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a helyreigazítás főoldalon való közzététele 24 órán keresztül biztosított, mert ezt indokolja a sajtó-helyreigazítás társadalmi rendeltetése. Ahhoz, hogy az eredeti kifogásolt tartalomról tudomást szerzők lehető legszélesebb köre értesüljön a helyreigazítás tényéről és tartalmáról, oly módon érhető el, hogyha a kezdőoldalon 24 óra időtartamban megjelenik a helyreigazító közlemény, mivel egy hírportálról tájékozódó személy ennyi idő alatt bizonyosan egyszer a kezdőoldalt áttanulmányozza. Hivatkoztak arra, hogy a kérdéses cikk jóval több, mint 24 órával később is elérhető volt a főoldalról, ahogy arra az elsőfokú eljárás során is hivatkoztak.

Megalapozatlannak minősítették az ügyvédi munkadíj eltúlzottságával kapcsolatos alperesi fellebbezésbeli felvetést. Előadták, hogy a cikk elolvasása, értelmezése, konzultáció, a helyreigazítási kérelem megírása, postázása, a keresetlevél és mellékletei összeállítása és tárgyalásra való felkészülés, majd az azon való részvétel idő- és munkaigénye nem lehetett kevesebb 6-7 munkaóránál és az ehhez hozzárendelt 15-16.000 forintos ügyvédi munkadíj

pedig nem lehetett eltúlzott, figyelemmel arra is, hogy korábbi ítéleteiben a Fővárosi Ítéltábla sajtó-helyreigazítás iránti perben ennél magasabb óradíjat is elfogadhatónak tartott.

[8] Az I. és II. rendű alperesek fellebbezése nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 376. § (1) bekezdésének első fordulata alapján az alperesek fellebbezését tárgyaláson kívül bírálta el.

A másodfokú bíróság a Pp. 383. § (1) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött, mivel az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt.

[10] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével maradéktalanul egyetértett. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást és az alkalmazandó Smtv. 12. § (1) és (2) bekezdései alapján a megállapított tényállásnak és az alkalmazott jogszabályoknak megfelelő indokolású döntést hozott. Helytállóan indult ki abból, hogy a helyreigazítás elrendelésének elsődleges feltétele, hogy a sérelmezett közlés tényállító jellegű és ennek megállapítására megfelelően alkalmazta a bizonyíthatósági teszt módszerét. Megfelelően értékelte az alperesek perbeli nyilatkozatát a bizonyítási indítvány felajánlásának hiányában és okszerűen vont le azt a következtetést, hogy az alperes eredményesen nem tudta igazolni a felperesek által sérelmezett közlések valóságát. Helytálló volt azon eljárása is, hogy ilyen körülmények között az Smtv. 12. § (1) és (2) bekezdései alapján a felperes által igényelt helyreigazítás közzétételének elrendelése mellett döntött a PK 15. számú állásfoglalás figyelembevételével.

[11] Megfelelően rögzítette azt, hogy az elsőfokú eljárás során az alperesi hivatkozásokkal szemben a felperesek kifejezetten igazolták azt, hogy az általuk sérelmezett közlés 24 órán túl is elérhető volt a főoldalon, ebből következően pedig alaptalan volt az a fellebbezésbeli hivatkozás, hogy ilyen időintervallumban az olvasók nem találhatták meg az eredeti cikket a hírportál főoldalán.

Úgyisntén helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy általános tapasztalat az, miszerint egy internetes újság főoldalán az írások címei és rövid leadjei átlagosan 24 óráig elérhetők.

[12] Az elsőfokú bíróság megfelelően adott számot határozatában arról, hogy a felperesek javára megállapított perköltséget milyen ügyvédi tevékenység figyelembevételével állapította meg. A megállapított perköltség nem minősíthető eltúlzottnak sem a jelen ügyre vonatkoztatva, sem általánosan a sajtóhelyreigazítási perek vitelével kapcsolatosan.

[13] Tekintettel arra, hogy az I. és a II. rendű alperesek pervesztesek lettek, a Pp. 83. § (1) bekezdése és 499. § (1) bekezdése alapján a II. rendű alperes köteles viselni a felperesek perköltségét, mely a felperes jogi képviselője által felszámított 32/2003. (VIII. 22.) IM

rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból áll.

[14] Köteles továbbá viselni a II. rendű alperes a Pp. 101. § (1) bekezdése, 102. § (1) bekezdése alapján az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési illetéket.

[15] Tájékoztatja a II.r. alperes-t, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2024. november 19.

Dr. Kisbán Tamás s. k.
a tanács elnöke – előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s. k.
bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s. k.
bíró